

Ministerul Finanțelor Publice

Agentia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Covasna

Str. Bem Jozsef, nr.9
Sf. Gheorghe, Jud. Covasna
Tel.: 0267-352566
Fax: 0267-352643

DECIZIA nr.-/2009

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L., cu sediul în --, nr.--, jud. Covasna, înregistrată la
Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna sub nr. --/2009.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna, prin adresa nr.--/2009, înregistrată la D.G.F.P. Covasna sub nr. --/2009, asupra contestației formulate de S.C. X S.R.L., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna sub nr. --/2009.

Obiectul contestației îl constituie Decizia de impunere nr. --/2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. --/2009, act administrativ fiscal emis de Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna, prin care s-a stabilit în sarcina contestatoarei obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de ?? lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând ca în spetă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1) și alin. (3), art. 206 și art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Covasna este investită, prin Compartimentul de soluționare a contestațiilor, să soluționeze pe fond contestația.

I. Prin contestația formulată de S.C. X S.R.L. se atacă Decizia nr. --/2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. --/2009, act administrativ fiscal emis de Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna, prin care s-a stabilit în sarcina contestatoarei obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de ?? lei.

Contestatoarea în susținerea contestației, arată faptul că decizia de impunere emisă de organele de control se fundamentează pe niște argumente subiective, nefondate din punct de vedere legal și lipsite de orice logică.

În fapt se arată că contestatoarea prin înștiințarea nr. --/2009 a luat la cunoștință că la data de 2009 va avea loc o cercetare la fața locului privind stocul de marfă a societății. Administratorul societății a acceptat această stare de fapt și le-a facilitat inspectorilor desfășurarea acestei acțiuni în urma căreia s-a întocmit o Notă explicativă dată de administrator la data de 2009.

Prin nota explicativă nr. --/2009 dată de administratorul societății se explică organelor de inspecție că stocul de marfă al societății se compune din câteva autoturisme destinate vânzării din care o parte nu se regăsesc la sediul societății datorită faptului că sunt expuse spre vânzare la București.

În drept contestatoarea arată că potrivit prevederilor art. 65 alin. 2 din OG nr. 927/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările ulterioare organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.

În acest sens se susține că în cazul deciziei de impunere ce face obiectul prezentei contestații este că organul fiscal nu a motivat decizia de impunere acesta rezumându-se la a constata că dacă autovehiculele nu sunt la sediul societății și din

această constatare a concluzionat, fără a prezenta argumente în favoarea acestei concluzii, că aceste autovehicole au fost date în folosință către terțe persoane.

Mai mult se concluzionează că organul fiscal nu a avut intenția de a stabili adevărata stare de fapt, sens în care nu a întreprins nici o măsură pentru a verifica și a susține veridicitatea concluziilorpe baza cărora a emis decizia de impunere.

Se mai arată de contestatoatre ca două dintre automobile au fost avariate respectiv autoturismul V-ul care era expusă în parcare hotelului Q din București a fost avariata în urma căderii unui arbore peste acesta, iar autoturismul W a fost avariata în urma unui accident după ce a fost prezentat unui client din Tulcea.

Față de argumentele prezentate contestatoare solicită să se constate netemeinicia Deciziei de impunere --/2009 și pe cale de consecință să se dispună anularea acestuia.

II. Organele de control din cadrul AIF Covasna au efectuat o inspecție fiscală generală la S.C. X S.R.L., în urma căreia sa întocmit Decizia de impunere nr. --/2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. --/2009, act administrativ fiscal emis de Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna, prin care s-a stabilit în sarcina contestatoarei obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de ?? lei.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile petentei și prevederile legale în vigoare pe perioada controlului se rețin următoarele:

În fapt, organele fiscale din cadrul AIF Covasna în urma inspecției fiscale generale efectuate la S.C. X S.R.L., au întocmit Decizia de impunere nr. --/2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. --/2009, act administrativ fiscal emis de Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna, prin care s-a stabilit în sarcina contestatoarei obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de ?? lei.

Contestatoarea a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. --/2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. --/2009, act administrativ fiscal emis de Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna prin care s-a stabilit în sarcina contestatoarei obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de ?? lei pentru motivul că decizia de impunere emisă de organele de control se fundamentează pe niște argumente subiective, nefondate din punct de vedere legal și lipsite de orice logică.

În acest sens contestatoarea arată că în cazul deciziei de impunere ce face obiectul prezentei contestații este că organul fiscal nu a motivat decizia de impunere acesta rezumându-se la a constata că autovehiculele nu sunt la sediul societății față de care s-a afirmat fără a se prezenta argumente în susținerea acestei afirmații, că aceste autovehicole au fost date în folosință către terțe persoane.

Mai mult se consideră că organul fiscal nu a avut intenția de a stabili adevărata stare de fapt, sens în care nu a întreprins nici o măsură pentru a verifica și a susține veridicitatea concluziilor în baza cărora a emis decizia de impunere.

În drept, pentru constatarea stării de fapt fiscale contribuabilii au obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale potrivit prevederilor art. 106 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cităm: „(1) Contribuabilul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.”

În acest sens pentru sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale sunt aplicabile prevederile art. 65 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cităm: „(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricărui cereri adresate organului fiscal.”

Astfel contestatoarea avea obligația potrivit legii să dovedească actele și faptele susținute prin contestație, respectiv cele declarate prin Nota explicativă cu privire la autoturismele aflate în stocul societății care nu au putut fi identificate de organele de control în urma controlului efectuat, întrucât acestea nu erau la sediul societății.

Mai mult privind susținerile petentei potrivit căreia cele trei autoturisme se află la București, fiind expuse în scop de valorificare, dintre care două au fost avariate, nu fac dovada stării de fapt, având în vedere că nu s-a prezentat organelor de control documente justificative care să ateste că aceste bunuri se află în custodie sau sunt expuse spre vânzare întrucât societatea nu are declarat punct de lucru la București.

Tot în acest sens contestatoarea nu a prezentat documente justificative privind avariarea autoturismului V, respectiv a autoturismului W.

Având în vedere cele arătate organele de control în mod întemeiat au constatat că autoturismele sunt utilizate de alte persoane, întrucât societatea nu a putut justifica faptul că bunurile sunt expuse spre vânzare, respectiv avariate, în speță fiind aplicabile prevederile art. 129 alin. 4 lit a din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cităm: „(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;”

Astfel, potrivit legii această operațiune reprezintă prestare de servicii iar valoarea datorată de petentă aferent acesteia, fiind calculată la nivelul amortizării lunare după cum urmează:

- autoturismul V : valoare ?? lei / 60 luni durată de amortizare x 10 luni durată de folosință x 19% TVA = ?? lei
- autoturismul W : valoare ?? lei / 60 luni durată de amortizare x 7 luni durată de folosință x 19% TVA = ?? lei
- autoturismul Y : valoare ?? lei / 60 luni durată de amortizare x 7 luni durată de folosință x 19% TVA = ?? lei

Pentru considerentele de mai sus, și în temeiul dispozițiilor art. 205, art. 206, art. 210, art. 213 și art. 216 alin. 1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată

DECIDE :

Respinge contestația formulată de S.C. X S.R.L., cu sediul în --, nr.--, jud. Covasna, formulată împotriva Deciziei de impunere nr. --/2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. --/2009, act administrativ fiscal emis de Activitatea de Inspecție Fiscală Covasna, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Covasna.

DIRECTOR COORDONATOR,